

A közgyűlés Almássy Endrét választotta meg igazgatónak

A törvényhatósági bizottság szerdai közgyűlésén döntött a tanács színházi határozata ellen beérkezett fölebvezések ügyében. Dr. Bródy Miklós visszavonta a fölebvezését és azt csak Balla Kálmán és Kardos Andor tartották fenn. A tanács a saját határozata elfogadását ajánlotta, amit a közgyűlés meg is tett és 58 szóval 36 ellenében Almássy Endrének adta a színházat.

Az ügyet dr. Gaál Endre kulturtanácsos referálta. Ismertette a beérkezett pályázatokat.

— Szavazzunk! Szavazzunk! — hangott fel egyszerre minden oldalról.

Dr. Balassa Ármin a referátum kiegészítését kéri. A fölebvezések felolvasását kívánja, mert úgy látja, hogy az egyik fölebvező nem is kéri, hogy a közgyűlés az ő javára döntse el az ügyet. A fölebvezésen tulterjedni nem lehet.

Dr. Gaál Endre nagy zajban olvassa fel a fölebvezéseket. Az ügyhöz elsőnek Meák Gyula szól hozzá.

— A közhangulat — ugymond — az volt, hogy akárki pályázik, Almássy kapja meg a színházat. A színházi bizottság tagjai ezt nyíltan meg is mondták.

Wimmer Fülöp: Ez nem áll. Akkor nem ismeri a közhangulatot.

Meák Gyula a jelenlegi vezetést nem tartja megfelelőnek. A színházi bizottság ülésén ő megmondta, hogy ha Almássy akarná, nívósabbá tehetné a színházat, mire egyik tanácsos ur megjegyezte, hogy azt nem is fogja akarai. Olyan igazgatót kell választani, aki a város nívóbeli követelményeinek megfelel. Különben a pályázatokat a bizottság nem tanulmányozta eléggé, mielőtt döntött volna.

Dr. Balassa Ármin: A színházi bizottság a legalaposabb taglalás alá vette a pályázatokat és Meák Gyula csak akkor érkezett, mikor már szavazás előtt állott a kérdés. Tehát alap nélkül mondja, hogy a pályázatok nem részesültek kellő és komoly megfontolásban. Arról szól, hogy mikor egy bizottság kimondja egy igazgatóról, hogy az a foglalkozásában nem válik be, ez nem egyéb, mint hitelrontás.

Dr. Cicatricis Lajos főispán: Primadonnáról, igazgatóról nem csak szabad, hanem kell is kritikát mondani.

Dr. Balassa Ármin: Egészen más a művészi kritika, de ez hitelrontás. Mindazok, akiket a pályázók felhoznak, mint tapasztalati tényeket már átérték. Hogy a színház nem érte el fejlődése tetőfokát, annak a háború az oka.

Pásztor József arra mutat rá, hogy miért nem lehet Almássy Endre a szegedi színház igazgatója. Foglalkozik a színházi bizottság és a tanács döntésével. A bizottság tagjai már előre Almásynak ítélték a színházat, mikor még nem is tudták, hogy ki fog pályázni. Hibáztatja ezenkívül, hogy a színházi bizottság zárt ülésen hozta meg a döntését. Mikor arról van szó, hogy ki kerüljön a színház élére, akkor nem lehet zárt ajtók mögött tanácskozni. A háborút nem tartja a nívótlanúság okozójának. A nők nincsenek a harctéren. Szól a szintársulatlanság uralkodó nagy fegyelmetlenségéről.

Bokor Pál: Jót is mondjon róla.

Pásztor József: Azt nem lehet. Végül arról

szól, hogy a közönség nem azért megy színházba, mert ott nívósak az előadások, hanem mert nincs más szórakozás. Almássy helyébe Balla Kálmánt ajánlja.

Wimmer Fülöp: Zárt ülésről ő nem tudott, pedig jelen volt az ülésen. Az igaz, hogy megmondták, hogy kire szavazzanak. Ez nyílt és becsületes dolog. A szintársulatról szólva dicserő szavakkal illeti annak működését. Egyetlen vidéki magyar városban nincs olyan hősnő, nincs olyan szende és naiva, mint Szegeden és az előadások teljesen nívósak. Kéri a tanács javaslatának elfogadását.

Dr. Cicatricis Lajos főispán: Következik a kérdés fölvetése. Husz bizottsági tag beadványban kéri a névszerinti és titkos szavazás elrendelését. A névszerinti szavazást elrendeli, a titkos szavazást azonban törvényes ok hiányában el nem rendelheti.

Dr. Gerle Imre szerint itt választásról van szó. Titkos szavazásra azért lett volna szükség, hogy a szavazók minden erőszaktól meg legyenek kímélve.

Dr. Cicatricis Lajos: Itt fölebvezésről van szó, nem választásról.

Az iv benyújtói erre visszavonják kérélmüket és azt kívánják, hogy csak egyszerűen felállással szavazzanak.

Erre következett a szavazás. Az első kérdés volt, hogy a közgyűlés elfogadja-e a tanács javaslatát. Ötvennyolc szavazást számlál össze Rack jegyző.

— Ellenpróbát kérünk! — hangzik.

A főispán elrendeli az ellenpróbát. A tanács javaslata ellen harminchatan szavazznak. A közgyűlés tehát 58 szavazattal 36 ellenében Almássy Endrét választotta meg igazgatónak.

Apró történetek.

— Régi idők emlékei. —

Egy-két esztendővel később, hogy dr. Hollós József Szegeden megtelepedett; megalakította az alkohol ellenes egyesületet. Felejthetetlen emlékü Tömörkény Istvánunkat is kapacitálta, hogy lépjen be az egyesületbe, ha nem hosszabb időre, hát egy, vagy fél-esztendőre. Tömörkény belépett az egyesületbe és addig, míg tagja volt, még színét se látta az alkoholnak. Noha megfordult a megszokott baráti körben, részt vett a bohém összejöveteleken, szódánál, vagy málnaszörpüél egyebet nem ivott. Ebben az időben történt, hogy a szokásos disznótoros vacsorát adták dr. Kószó Istvánék, amelyre hivatalosak voltak a család jóbarátai. Zsíros falatok kerültek az asztalra, meg az izes minőségű paprikások, amelyekre ugyancsak csuszott a rizlingi, vagy a sziller. Mindenki fenéig ürítette a poharát, csak Tömörkény szüröcsölgette a szódás málnaszörpöt. Kínálgatták egy-két kortytyal, kérlelték, hogy csak egy pohárával igyék a társaság kedvéért, de a nagy író ellenállt a csábítgatásnak és mást, mint szikvizes málnaszörpöt, nem ivott. A társaság nagy részének imponált Tömörkény állhatatossága, csak azt sajnálták, hogy egy kissé szótlan volt és így nem élvezhették páratlan humorát, játékos kedvének csodás megnyilatkozásait. A társaság italozó csoportja egyre biztatta, kínálgatta, de Tömörkény hajthatatlan maradt. Taschler József, egyike a legzamatosabb előadóknak, aki sok témát adott a hatálatlan írónak, maga is a kérlelők közé állt, ám kárba veszett minden fáradsága. Majd hirtelen meglóbázta a kezét és szurós tekintettel mérte végig Tömörkényt és rászólt:

— Ugyan, hogy nem szégyenlöd magad, hogy így csuffá töszöd a társaságot magyar embör létödre ...

Amíg színpadon szerepelt, minden esztendőben le-lerándult Ujházi Ede Szegedre. A közönség úgy kívánta a vendégszereplését, mint a gazda ember nagy szárazság után az érlelő esőt. A Mester is szívesen jött legujabb szerepeivel, sőt olyankor is ellátogatott hozzánk, amikor a színházban nem lépett föl. Szerette a várost, a közönséget is és elszórakozott meghitt barátaival és ismerőseivel. Ebéd- és vacsora utáni időben persze az alsós járt. Amilyen nagy művész volt a színpadon, olyan koca-játékos volt a zöld asztal mellett. De szórakoztatta a kártya, különösen az alsós és ha nagyritkán mellé szegődött a szerencse és véletlenségből nyert, nem lehetett birni vele, hangos volt és jókedvű és mókás természete ugyancsak megnyilatkozott. Egy este, a Kis-Kass-ban való vacsora után, társaságával együtt betért a kávéházba. Alig lépett be, már terítve volt az asztal, amelyen ott diszelgett a kártya.

— Na, ki játszik, marhák? — Szóla meg a Mester.

— Ha úgy tetszik Mester, mad én, — szóla meg egy ur, akinek fehér volt a szíve, de vörös a haja.

— Gyerünk. — És már le is ültek és Ujházi osztotta a lapokat. Az adu zöld volt, de egyik sem vette föl.

— Na, mire? — kíváncsiskodott a Mester. A partner a vörös hajjal borított fejére

Telefon 872

URÁNIA

Magy. Tudományos Színház

Telefon 872

Ma csütörtökön
május hó 17-én

Új amerikai attrakció.

Állat

az emberben.

Dráma 3 felvonásban.

Minden jelenetében izgalmas és eredeti filmdráma.

Előadások d. u. 5, fél 7 és fél 9 órakor, csütörtökön d. u. 2-től kezdve. Jegyek délután 3-tól, csütörtökön fél 2-től előreválthatók.

Helyárak: Zsölve 1-20, I. hely 1.—, II. hely —80, III. —50 fillér